

**עובדי ההוראה
מתבקשים לאסוף
כסף למתנת סוף
שנה להורים.**

דבר העורך

תהיה אתה!! קורח, שעליו קוראים בפרשת השבוע, הפך לשם נרדף למחלוקת. הוא מקנא בתפקיד של משה ואהרן ומבקש להנהיג במקומם את העם. מה קרה לו? ומה קורה גם לנו לפעמים?

הרב אלימלך בידרמן מסביר הרי לקורח כבר היה תפקיד מכובד. הוא היה אחד מהאחרונים על מלאכת המשכן. אבל במקום להתמקד בתפקידו החשוב, הוא קינא באחרים ורצה להחליף אותם. "אם קורח היה יודע שהאדם הפשוט, הממלא את שליחותו בעולם, חשוב לפני בורא עולם כמו אהרן, הכהן הגדול, כשהוא נמצא בקודש הקודשים - הוא לא היה מתחיל במחלוקת".

קורח חשב שלשאוף למעלה - זה אומר להחליף את מי שבראש. אבל הפרשה מגלה לנו שלהיות מספר 1, זה להצטיין ולהשקיע במקום שלך, במקום המתאים לך. אתה חשוב דווקא כשאתה בשליחות האלוהית המיוחדת שלך, מבצע את משימת חייך.

זה הכי חשוב בעיני בורא עולם וזה גם הכי חשוב עבורנו. לא לנסות להיות משהו אחר. אלא להיות הגרסה הכי טובה של עצמנו.

**בהערכה רבה
נר על אצל**

לרפואת יונה בת דינה תחי'

**שמתי לב שדברים
מלאים תמיד
נחשבים טובים יותר
לבריאות
אורז מלא, לחם
מלא, קמח
מלא... ארנק מלא**

**איך דמיינתי את
הכספומט בתור ילד**

אתמול הלכתי למגדת
עתידות
כשצילצלתי בדלת היא
שאלה מי זה???
מיד חזרתי הביתה...

**לבחור שגנב לי את
המילון:
אין לי מלים...**

**לפעמים
הדרך הנכונה
היא פשוט להסתובב
ולחזור לפיטה**

לכל אחד יש את
החבר הזה ששומע
מטוס בשמים וישר
מעדכן שהמלחמה
עם איראן חזרה.

ההבדל בין "אבא" ל"אבא'ש"
הוא בכמות הכסף
שאת מתכננת ...

- למה אתה עצוב?
- הייתי היום אצל רופא שיניים
- ומה הוא עקר לך?
- אלף שקל

**אתמול נשבר השיא
בישראל מלחמת ששת
הימים איבדה את התואר
והוא עבר אמש למלחמת
היום האחד.**

שווה קריאה

איפה המסכורות הולכות?!

סיפור מדהים סיפר הרב סלומון, חתנו של הרה"ג ר' חיים קימל זצוק"ל, המובא בספר 'רבותינו שבדרום', פעם אחת מתקשר אלי יהודי, ואומר לי בטלפון שהוא נכה, ומבקש שארד אליו למטה לרחוב, כדי לתת לו נדבה. ירדתי למטה ונתתי ליהודי 50 ש"ח, נתינה די מכובדת. אומר לי היהודי בטרוניה של תמייה: "זה הסכום שאתה נותן לי? תראה כמה ה'שווער' שלך נתן לי". תוך כדי דיבור שולף מכליו צ'ק, ואומר: "את הצ'ק הזה נתן לי רבי חיים קמיל". הסתכלתי על הצ'ק ולתמייה, ראיתי שהסכום הרשום עליו הוא 4000 ש"ח!!! שזה סכום עצום. אני מסתכל עוד על הצ'ק המפליא, ומזהה כי מדובר בצ'ק של ישיבת אופקים. עלה לי חשד שזה היה בעצם צ'ק המשכורת החודשית שלו, שבלאו הכי היא נמוכה מאד, ומקור המחיייה היחיד של המשפחה, ואותו נתן רבי חיים לאותו קבצן...

הסיפור לא נגמר בזה. הרב סלומון מספר, כי לאחר מכן ניגש לחותנו וסיפר על הנכה, שביקש ממנו מעט כסף, ושאל את רבי חיים כמה הוא נתן לו.

השיב רבי חיים: "נתתי לו קצת". אומר לו הרב סלומון: "אבל אני ראיתי את הצ'ק, והיה רשום עליו סכום של 4000 ש"ח". אומר לו רבי חיים: "היהודי הגיע אלי וביקש כסף, ורק זה מה שהיה בכיס שלי באותו זמן, ואת זה נתתי לו. אבל", הוסיף רבי חיים, "שלא תספר לרבינית את הסיפור הזה, כדי שלא תצטער".

הלך החתן הרב סלומון לרב הורביץ, מנהל ישיבת אופקים, ושואל מה פשר הצ'ק שנתן היום לרבי חיים. ואז התקבל האישור שזה המשכורת החודשית שלו. מספר הרב סלומון את כל השתלשלות העניינים. נאנח הרב הורביץ ואומר: "כל הפקידים בישיבה יודעים, שאין לתת את המשכורת לרבי חיים, אלא רק להביא את הצ'ק הביתה, לרבינית. היום נכנס פקיד חדש, ולא הספקנו לספר לו על המנהג. וכשראה שרשום על הצ'ק הרב קמיל, הביא את זה לרבי חיים, ולכן הכסף חולק, כי אצל רבי חיים הכסף לא היה כלום, רק תורה!"

אזהרה! בעלון משולבים קטעי הומור - אין בכוונתן לפגוע ולהעליב!

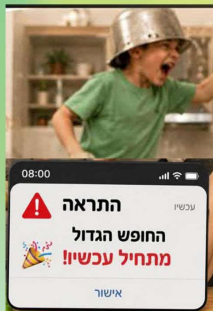
אבא שלי הצטנן ונפרד
מהמשפחה כבר 35 פעמים
מהבוקר, אעדכן.

הייתם הולכים להלוויה של
מי שלא בא להלוויה
שלכם?

בקרוב במשנת יוסף

חמודים... בזמן שישנתם
עליתם כיתה.

אושר עד

דיווח ראשון מנכ"ל אושר עד:
בקרוב נפסיק למכור אוכל...

דברי הגאון הרב
ראובן אלבז שליט"א

ולא יהיה כקרח וכפֶּתֶל...

מפוסק זה נלמדת החובה להתרחק מן המחלוקת.

המילה "מחלוקת", תחילתה האות מ', לה יש פתח קטן מהצד התחתון. המחלוקת מתחילה בדבר קטן, אבל ממשיכה להתפשט ומיד הופכת לגדולה יותר כמו האות ח', שפתחה גדול יותר. עם הזמן, המחלוקת מתעצמת ועולה עד השמים, כמו האות ל' שיש לה יתד התקוע לגובה. המחלוקת ממשיכה בהתפשטות ומתבססת, ותוקעת גם יתד ויסוד עמוק בקרקע, כמו האות ק', שיש לה כמין יתד כלפי מטה.

ולבסוף תוקעת המחלוקת את שני יתדותיה בקרקע, ואי אפשר להזיזה, וזו האות ת' ששני בסיסיה עומדים יציבים ובטוחים בקרקע... כמה צריכים אנו להתרחק מהמחלוקת, הרחק כְּמִטְחָיו קֶשֶׁת, בְּסֶסֶם אֶל תְּבֵא נִפְשִׁי בְּקֶהֱלָם אֶל תַּחַד כְּבִדִּי רבוּתִינוּ מְכִינֵם אֶת הַמַּחְלֹקֶת בְּשֵׁם אֵשׁ, שְׁנֹאמֵר: "לֹא תִבְעְרוּ אֶשׁ בְּכָל מִשְׁבְּחֵיכֶם". מדוע דימוי חז"ל את המחלוקת דווקא לאש?

כאשר פורצת אש ישנן שתי אפשרויות כיצד להינצל ממנה: אם אפשר לכבותה שופכים עליה מים, אך אם היא כבר גדולה מאוד, ולא ניתן לכבותה - יש לברוח במהירות מפניה כדי להינצל...

כך היא המחלוקת: פעמים אפשר להשקיטה על ידי שפיכת מים של תורה, בכוח התורה, על ידי מידות טובות ומוסר, אך לפעמים היא כבר התפשטה וגדלה, עד שדבר לא יועיל, ואז צריך לברוח ממנה, כבורח מפני האש.

ישנם אנשים שאינם מסוגלים לראות את הזולת מצליח, ועושים מאמצים רבים להשמיץ ולהקטין את המצליח. הם נשרפים באש הקנאה. מאתיים וחמישים ראשי הסנהדרות שהצטרפו למחלוקת של קרח נשרפו, כמו שנאמר: "וְאִשׁ יִצָּאָה מֵאֵת ה' וְתֹאכַל אֶת הַחֲמִשִּׁים וְנֹאמְרֵי אִישׁ מִקְרִיבֵי הַקֶּטֶרֶת". התורה מכנה אותם בשם "שרופים" - "אִשֶּׁר הִקְרִיבוּ הָשָׁרִפִּים", כי הם נשרפו על ידי אש הקנאה שבערה בתוכם. היו להם כבוד וגדולה רבים, מעמדם היה איתן ומכובד, אך קנאתם גרמה להם להיכנס לאש המחלוקת, ובסופו של דבר לאבד את כל אשר להם... "איזהו שוטה? זה המאבד כל מה שנותנין לו".

לפשה שאירע עם ה"חפץ חיים" זצ"ל: העיירה ראדין, מקום מושבו של ה"חפץ חיים" זצ"ל, שוכנת סמוך לגבול פולין ורוסיה. בזמן מלחמת העולם הראשונה ברחו רוב תושבי העיירה. לאחר המלחמה, כששבו הבורחים לבתיהם, רצו חלק מהקהל להקים חברה קדישא אחרת, ופרצה מחלוקת גדולה. ה"חפץ חיים" זצ"ל כבר היה זקן ושבע ימים, כוחותיו נחלשו, וכבר לא היה מסוגל לדרוש ברבים, וכאשר היה מדבר עם תלמידיו קולו היה שקט מאוד.

המחלוקת נגעה לליבו של הכהן הגדול מאחיו, ובשבת קודש צעד בשארית כוחותיו לבית הכנסת הגדול, ניגש לתיבה, דפק עליה ואמר: "שמעו רבותי, הרי אתם יודעים כי סוף כל אדם ואדם למוות. עוד מעט, כאשר אניע לעולם העליון, יאמרו לי: אתה היית בעיירה ששמה ראדין, היתה שם מחלוקת ולא עשית כלום למונעה, יכולת להציל ולא הצלת... יכולת לפחות להוכיח אותם, ולא הוכחת!"

תהיה עלי, חלילה, תביעה גדולה בבית דין של מעלה, על כן אני בא ומוכיח אתכם. הרי קרח ועדתו נבלעו באדמה, אך עדיין הם ממשיכים להישרף באש הגיהנום. לא חבל עליכם? למה לכם לעשות מחלוקת? מדוע לדבר לשון הרע ורכילות? אני מתחנן לפניכם: כדי שירחמו עלי מן השמים, אגא הפסיקו את המחלוקת! אני מבקש מכם - אהבו זה את זה, תחיו בשלום ובשלווה, ולא תקימו חברה קדישא חדשה. ומהחברא קדישא הקיימת אבקש, שבמשך שלוש השנים הבאות לא יגבו כספים שמקובל לגבותם, רק יעשו הכל בחינם, למען קדושת שמו יתברך והאמת והשלום יאהבו.

על האדם ללמוד מוסר השכל מהפרשה ולברוח מהמחלוקת כבורח מן האש, כי היא גורמת לאדם רעות וצרות עד יומו האחרון וגם בעולם הבא. ואילו החי בשלום ובאהבה, זוכה לחסד ה' לעד ולנצח נצחים!

שבת שלום ולמבור!

סוף סוף קצת שגרה

מישהו יכול להגיד לישראל
שאם אנחנו תוקפים באיראן
אין צורך להודיע לנו...